

ПРЕС КЛИПИНГ

17. август 2018.

НАСЛОВИ

Шарчевић: Најквалитетнији наставници не морају да брину за свој посао (стр.3)

Двоструки аршини(стр.4)

Никако до јасне рачунице о расту пензија(стр.4)

Обустављен стечај компаније „Новости“ (стр.5)

Из државне касе мање пара за мајке(стр.6)

Расте неповерење младих према ЕУ(стр.7)

Септембар месец одлуке за Петрохемију, Азотару и МСК(стр.8)

Све више огласа послодаваца на интернету(стр.9)

Шарчевић: Ја сам већи синдикалац од свих просветара(стр.10)

Како ће се убудуће обрачунавати плате у јавном сектору? (стр.11)

Преговори о минималној цени рада(стр.12)

Шарчевић: Најквалитетнији наставници не морају да брину за свој посао **Тањуг**

Уколико се са синдикатима све уреди како треба, најквалитетнији наставници не морају да брину за свој посао, изјавио је министар просвете Младен Шарчевић
БЕОГРАД - Уколико се са синдикатима све уреди како треба, најквалитетнији наставници не морају да брину за свој посао, изјавио је министар просвете Младен Шарчевић и додао да ни ученици неће трпети због рационализације мреже школа, већ да ће само поједини директори постати технолошки вишак.

Он је гостујући у четвртак на Н1 рекао да је са синдикатима у "одличном савезу", као и да воде бригу о људима који остају без посла, пре свега, због малог наталитета. Према његовим речима, вишак у просвети се, у великој мери подударе са бројем наставника који одлазе у пензију.

Он је поновио да му је циљ оно што је обећао на почетку мандата - да се уведе систем квалитета рада и додао да за почетак постоји лакши метод да се разврста ко ради боље, а ко лошије, а то су просветна звања. Шарчевић је рекао и да се ради на томе да просветари од јесени улазе у прво звање које, према његовој процени, сигурно може да достигне 20 до 25 одсто људи, који би самим тим ишли у бољи платни разред.

Како каже, друга и комплекснија мера квалитета рада просветних радника је исходно знање, односно екстерно оцењивање и објаснио да ће се кроз исходе ученика знати да ли је наставник добро радио - узимаће се обзир екстерне оцене са оценама које је ученицима дао професор.

Тиме би, како је објаснио наставници легалним путем, временом могли да дођу и до четврте категорије у оквиру своје платне групе, што је плата редовног универзитетског професора. Говорећи о захтевима просветних радника, министар је поновио да се за њихова права "бори као лав" и да је све ово време био "већи синдикалац од свих њих". ,

Када је реч о рационализацији мреже школа, Шарчевић је казао да она има задатак да одражава потребе стварности и да Београд данас не може да има 11 машинских школа, као у време када је машинска индустрија у главном граду запошљавала 29.000 машинских радника.

"Ако имате у Апатину средњу техничку школу са 700 ђака, и другу техничку школу са 40 ђака, какав је проблем да они пређу у већу школу. Питање је само да ли треба два директора, ја мислим да не треба", навео је Шарчевић.

Двоструки аршини

Пише: Редакцијски коментар

На самом врху листе омиљених и најчешће изговорених флоскула представницима власти у Србији без сумње нашла би се и она да „закон мора да се поштује“.

Или бар нека од варијација на ту тему попут тога да „нико није изнад закона“ или да „нико није јачи од државе“. Међутим, од фрљања власти општим местима у које ни сами не верују немамо никакве користи. Само штете и то не мале.

Ако нико није изнад закона како ће то законодавци објаснити случај председника синдиката у фабрици у Малом Зворнику кога послодавац отпушта три пута, притом два пута оглушујући се на одлуку државе? Шта држава том бахатом послодавцу може да уради, може ли да га казни? Јер очигледно је да за њега ти закони које је држава прописала не важе. Као што нису важили ни за оног који је подигао бесправни објекат на врху Копаоника. И у том случају су прекршени закони и то много пре него што је објекат стигао да фазе да буде готов. Али ни онај који га је градио, као ни онај који је требало да га спречи у томе нису се баш обазирали на прописе државе. Тако и ова одлучујућа, никад виђена и никад енергичније најављена акција сузбијања нелегалне градње по Београду три године после усвајања закона који је изричито забранио градњу без дозволе делује смешно. Јер шта су енергични најављивачи акције, коју је свесрдно саопштењем за јавност подржала и држава, радиле претходне три године? Чекали да на бесправним темељима никну вишеспратнице? Да илегални градитељи продају станове, намакну бесправно зарађен новац и потроше га? Живи нисмо да видимо како ће се акција завршити и колико ће нелегалних објеката бити срушено, колико њих ухапшено?

Упркос изворном облику изреке, закон у Србији, ипак, не важи за све исто. Важи за оне који касне са уплатом рате кредита или пореза, или за оне који дугују два месеца за струју. Њима ће држава ревносно наплатити камату или исећи струју. Онима који дугују милионе евра за порез прогледаће се кроз прсте. Двоструки аршини на све стране. Тако да је тешко веровати властодршцима да не могу да изађу на крај са онима који закон не поштују. Ако нико није јачи од државе, као што то често воли да подвуче председник, онда то држава треба и да докаже. Овако, сви знамо да се може, само мора и да се хоће.

Најава председника Србије да ће примања најстаријих бити увећана за девет одсто "искаче" из аранжмана са ММФ-ом

Никако до јасне рачунице о расту пензија

Пише: М. Обрадовић

У новембру ће пензионери добити повећање пензија.

„Свима за најмање девет одсто“, последња је порука председника Александра Вучића за око 1,7 милиона српских пензионера, као и да ће им примања после тога бити „већа него икада раније“.

Није баш јасно да ли ће ово повећање од девет одсто бити у односу на пензије из 2014. године, пре доношења закона о смањењу пензија или у односу на садашње стање. Такође, тешко је закључити да ли ће коначно бити укинут тај закон који многи сматрају и неуставним, а на чему

инсистирају и Фискални савет и ММФ. Укидање закона би значило веће издатке за пензије за 25 милијарди динара следеће године, али Вучић је више пута изјављивао да неће дозволити да се повећају само велике пензије, пошто закон о смањењу није качио пензије мање од 25.000 динара. У мају је, рецимо, изјавио да ће пензионери са примањима испод 30.000 динара добити повишицу од пет одсто.

С друге стране, повећање пензија од девет одсто у просеку искочило би из оног на шта се држава обавезала у најновијем споразуму са ММФ-ом – да неће повећавати учешће укупних расхода за пензије у БДП-у, односно да то неће бити више од 11 одсто. Од 2014. године када је удео пензија у БДП-у износио 13 одсто, овај однос је смањен на 11,2 одсто на крају 2017. године. Ако се узме у обзир привредни раст у 2018, удео пензија у БДП-у је већ пао испод 11 одсто.

Професор на Економском факултету у Београду Милојко Арсић истиче да уколико се изјава председника односи на раст пензија у односу на садашње стање, раст би био већи од номиналног раста БДП-а који би могао износити шест до седам одсто ове године.

– Део би могао бити неутрализован све мањим бројем пензионера. Последњих година имамо тренд смањења пензионера, јер је наша бејби бум генерација, за разлику од оне на западу, већ отишла у пензију па се ту остварује један до два одсто уштеда – објашњава Арсић.

Према његовим речима, најбољи начин за повећање пензија био би укидање закона о привременом умањењу пензија што би коштало буџет следеће године додатних 25 милијарди динара.

„Ако желе да и онима са најмањим пензијама такође повећају примања, онда би боље било то урадити кроз једнократне исплате социјалне помоћи, него кроз повећање пензија. Уколико би се и њима повећале пензије онда би и даље остао нарушен однос између уплаћених доприноса и исплаћене пензије“, напомиње Арсић додајући да би са становишта законитости то било боље решење.

На законитост подсећа и економиста Милан Ковачевић с обзиром да је против државе поднет низ парничних поступака за надокнаду пензија због закона о смањењу.

„Мени ова изјава личи на ону његову ранију идеју да се укине закон, а да се онима са малим пензијама да додатно неко повећање и то прогресивно, више онима са најмањим пензијама, и то би било укупно повећање од око девет одсто. Не треба ни искључити могућност једнократне исплате помоћи као што је то већ рађено последњих година“, напомиње Ковачевић. Он истиче да повећање пензија, као и плата у јавном сектору, ће пре допринети још већем расту увоза и можда инфлацији, него привредном расту.

Он се осврнуо и на нови саветодавни аранжман са ММФ-ом речима да ни једну ни другу страну ни н шта не обавезује.

„Мислим да ће аранжман више служити за пропаганду, него за неки привредни раст, што уосталом и није у домену ММФ-а, већ Светске банке и других институција“, каже он.

Иначе, Вучић је заједно са обећањем о новембарском расту пензија најавио и да пензионери „могу да очекују повећања и следеће године ако будемо радили овако добро“.

Обушављен стечај компаније „Новости“

Пише: ФоНет

Привредни суд у Београду доставио је Решење о усвајању Унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) Компаније „Новости“, чиме је обушављен стечај ове медијске куће, објавило је данас Удружење новинара Србије (УНС).

На решење Привредног суда, усвојеног 6. јула ове године, повериоци имају право жалбе Привредном апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана уручења Решења.

Како УНС сазнаје, дугови Компаније „Новости“ према 263 поверилаца са каматама износе око милијарду и по динара.

Решењем Привредног суда у које је УНС имао увид предвиђен је отпис камата и могућност да највећи повериоци потраживања претворе у капитал „Новости“, наводи Удружење.

Највећим повериоцима дуг ће бити намирен у 120 месечних рата, са почетком отплате одложеним за две године, без камате и валутне клаузуле.

Удружење подсећа да је рачун Компаније „Новости“ блокиран је 12. јула прошле године, због „дуга из 2009. године, када нису подмирене обавезе држави, доприноси за порезе и зараде у износу 103 милиона и 25 милиона за неплаћени ПДВ“.

„Са каматама то је 284 милиона динара“, навеле су тада „Новости“.

Блокада рачуна Компаније „Новости“ данас, како стоји на сајту Народне банке Србије, износи 506.331.080,44 динара.

Рачун ће бити деблокиран када Решење Привредног суда постане правоснажно, наводи УНС.

Из државне касе мање пара за мајке

Пише: М. Н. Стевановић

Од 1. јула 2018. године накнада за породилско боловање биће исплаћивана директно породиљама, а не њиховим послодавцима.

То је изјавио министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић почетком ове године, подсећајући да тада ступа на снагу Закон о финансијској подршци породицама са децом, усвојеним крајем 2017. Он је такође тврдио да те накнаде више „ни дан“ неће каснити. Новац по новом закону, међутим, није примила још ниједна породиља иако смо „загазили“ до половине августа, а најава је да ће прве исплате почети крајем овог месеца, што је већ значајно кашњење.

Најављено је и да ће право на новчану надокнаду да буде проширено и да ће знатно већи број породиља моћи да рачуна на ту социјалну меру.

– Власт је преварила јавност тврдећи да ће много више бити уложено у заштиту мајки како би се подстакло раст наталитета. Заправо, обухват породиља које ће по новом закону примати надокнаду зараде јесте увећан, али су значајно нижи износи који се исплаћују, па је држава заправо смањила своје издатке и заштитила себе а не породице са децом. Компликованом процедуром, у настојању да спречи злоупотребе за које администрација сматра да су могуће, додатно су оптерећене будуће мајке којима смета и то што их законодавац таквим мерама предострожности третира као да су криминалци – каже за Владавину права Јасмина Михњак, уредница портала Бебац.

Један од проблема је и то што се каснило са подзаконским актима и процедурама које је требало да се примене од 1. јула, тако да се прибегло и привременим решењима којим су одређене надокнаде.

Закон је унео и дискриминацију мајки, па су у најповољнијем положају само оне које су пре порођаја имале непрекидно најмање 18 месеци у радном односу, јер ће моћи да примају просек за тај период, односно готово пуну зараду. Све остале, које су имале прекид или имају мање од шест месеци редовне зараде, оштећене су јер се и њима збир примања дели са 18. У најгорем положају су породиље које су радиле мање од шест месеци и незапослене, јер оне на помоћ државе уопште не могу да рачунају. Михњак каже да су неправедно третиране и пољопривреднице, којима закон тражи чак 24 месеца непрекидних примања како би могле да остваре право на породилско а у сличној су ситуацији и предузетнице.

– Овакав закон спречава и запошљавање трудница, и подстиче жене да ако су већ нашле посао, неко време или бар 18 месеци не размишљају о потомству, што и није подстицајна мера за повећање наталитета – каже она.

Новац директно мајкама

Законодавац је уважио вишегодишњи захтев мајки да се надокнада на породилском више не прима од послодавца, јер он може месецима да касни са уплатом коју му држава касније рефундира. Сада се исплата врши директно из буџета на рачун мајке.

Без дискусије

Закон о финансијској подршци породици са децом је дискретно прошао кроз јавну расправу, а у скупштини директно улетео на гласање, јер за дискусију није било времена с обзиром да су по првој тачки дневног реда напредњаци уложили више од 300 амандмана и тиме одузели време предвиђено за сучељавање ставова о свим осталим питањима.

Шта су показали резултати анкете Кровне организације младих

Расте неповерење младих према ЕУ

Пише: В. Андрић

Улазак Србије у Европску унију подржава 43 одсто младих од 15 до 30 година, а свака четврта верује да би се боље живело када би наша држава постала део европске породице народа.

С друге стране, 38 одсто није за улазак у ЕУ, а петина је неопредељена, показују резултати истраживања о положају и потребама младих у Србији, који је недавно представила Кровна организација младих.

Истраживачи те организације указују на тенденцију да се однос младих према ЕУ интеграцијама све више посматра из негативног угла. У поређењу са прошлогодишњим истраживањем, забележен је значајан раст броја младих који ЕУ виде негативно и који не подржавају улазак наше државе у ЕУ, иако већина и даље види Србију у тој организацији. Анкета је показала да је чак 40 одсто младих рекло да је неутрално или равнодушно на помен ЕУ, трећина има негативне реакције, а 27 одсто позитивне.

Просечном оценом 3,1 (на скали од један до пет) учесници истраживања су оценили тврдње да је ЕУ уређен систем у којем се знају правила и да се ЕУ постепено распада и неће још дуго опстати. Тврдњу да уласком у ЕУ губимо национални идентитет оценили су са 2,5 док су најскептичнији према ставу да је ЕУ гарант мира и стабилности (2,2). Занимљиво је да су оцене на све тврдње ове године ниже него лане.

Придруживање ЕУ младима ће, пре свега, омогућити више путовања, боље могућности за посао и да више зараде, заштиту људских права и квалитетније образовање. Нешто нижим оценама су оцењене тврдње да ће то омогућити бржу демократизацију Србије и владавину права, те да ће повећати углед наше земље и безбедност.

Да Србија у креирању спољне политике треба да се ослања на ЕУ сматра 27 одсто младих, а готово идентичан број мисли да то треба да буде Русија. У поређењу са претходним истраживањем, за 10 одсто је порастао број оних који кажу да Русија треба да буде ослонац наше спољне политике, док су резултати остали исти када је реч о ЕУ, упркос паду подршке уласку Србије у Унију.

Јак лидер

Свега 30 одсто младих верује да је демократија најбољи облик владања, а у поређењу са прошлом годином, подршка демократији је додатно опала. Истовремено, међу младима расте уверење да је Србији потребан јак лидер и јак вођа кога ће народ следити – чак половина анкетираних сагласила се са тим ставом, а у односу на лане, број младих који верује у то је порастао за чак 10 одсто. Занимљиво је да далеко више жена него мушкараца прижељкује јаког лидера. Тек сваки пети испитаник сматра да би Србија требало да буде монархија.

Левица, десница, центар

Истраживачи су питали младе и да ли могу себе да позиционирају на скали левица – центар – десница, а резултати су показали да чак половина не може, што указује на политичку неинформисаност, али и на одсуство јасног разликовања политичких идеја на политичком тржишту. Међу онима који себе могу да позиционирају, готово да постоји баланс у политичком центру коме и припада највећи број испитаника. Крајње екстремни полови политичког позиционирања нису у превеликој мери заступљени, али свакако јесу основа за упозорење да се и међу младима негују крајње идеологије и вредности, указују истраживачи.

Септембар месец одлуке за Петрохемију, Азотару и МСК

Прошлогодишње упозорење шефа Канцеларије Светске банке у Београду Стивена Ндегве да је Србији, да би „купила карту за европски брзи воз”, потребно да одржи макроекономску и фискалну стабилност, унапреди ефикасност државне управе и убрза реформе јавних предузећа, надлежни државни органи схватили су озбиљно и латили се посла.

Но, од сва три предуслова за брже достизање европских стандарда, чини се да је најтеже испунити убрзање реформи јавних предузећа јер, и када се одлуке о томе донесу, заинтересованих инвеститора нема или још увек чекају боље време или повољнију цену.

Наиме, држава је чврсто одлучила да реши питање петрохемијског комплекса приватизацијом МСК-а у Кикинди, те панчевачих Петрохемије и Азотаре. Међутим, ни на другом јавном позиву за приватизацију МСК-а, који, за разлику од друга два предузећа из петрохемијског комплекса, послује позитивно, заинтересованих купаца није било. Стечај у Азотару из техничких разлога није уведен, па је одложен за наредни месец. При томе, свих око 900 радника определило се за социјални програм те ће се „Азотара” наћи у стечају без иједног запосленог. Министар енергетике Александар Антић најавио је да ће се та фабрика продавати из стечаја, односно да ће држава покушати да нађе стратешког партнера.

Позив за приватизацију „Петрохемије” најављен је за наредни месец. То предузеће сада послује по Унапред припремљеном плану реорганизације, стара дуговања су делом отписана, а већим делом повериоци су конвертовали потраживања у власнички капитал.

Прошле године се чуло да заинтересованих за приватизацију управо те три фабрике петрохемијског комплекса има, и чак су помињане неке светски познате компаније. Међутим, други неуспешни тендер за приватизацију МСК-а и одлазак „Азотаре” у стечај показују да, или инвеститори чекају нижу цену, или за те две фабрике заста нема заинтересованих.

Ускоро се очекује и расплет око Петрохемије јер ће се тек онда видети да ли су претходне најаве о заинтересованости страних компанија биле реалне. Већ сада је извесно да се питање петрохемијског комплекса мора што пре решити, макар и МСК и Петрохемија поделили судбину Азотаре па се онда продавале из стечаја, али без радника.

Љ. Малешевић

Укупно запослено око 3.000 радника

У фабрикама петрохемијског комплекса запослено је око 3.000 радника. С обзиром на то да су радници Азотаре прихватили државни социјални програм, преостали су запослени у МСК и Петрохемији. За њих држава треба или да припреми социјални програм или да од будућег инвеститора тражи да се њихова радна места сачувају на одређени период.

Све више огласа послодаваца на интернету

НОВИ САД: Да и поред великог броја незапослених у Србији, поједних струка и занимања недостаје, није никаква новост јер је тако већ дуже.

И поред тога што се то добро зна при избору оних који после завршетка школовања треба да крену у потрагу за послом, мало је интересовање да упишу неки од смерова, било у средњој школи или факултету, који ће им омогућити бржи и лакши пут до радног места. Осим, наравно, смерова који воде до посла у ИТ сектору јер су то, то у последње време, најтраженији кадрови. То је и разлог што многи послодавци муку муче да пронађу раднике одговарајућег профила и знања, као и оне који поседују вештине неопходне за обављање посла. Да би што више људи, потенцијалних запослених, добило информацију о томе на која радна места могу конкурисати у складу са струком и знањима које поседују, послодавци се све више ослањају на потрагу за радницима преко интернета. О томе сведочи и податак да је на сајту „Послови.инфостуд.цом” у првих пет месеци забележен значајан раст броја огласа у односу на прошлу годину. Наиме, у првих пет месеци 2017. године на сајту је било 10.196 огласа, док их је на крају маја ове било објављено 13.792, односно око 35 одсто више. Тако је, рецимо, у мају прошле године, на сајту било 1.760 огласа, а прошлог месеца чак 2.500, што је повећање за 42 одсто у односу на исти период лане.

Нема шефова кухиње, посластичара

Поједина занимања изузетно су дефицитарна, односно потреба за радницима одређених струка далеко је већа него што их има, а на огласе је стизало много мање пријава од просечног броја. У томе предњаче занимања из области угоститељства, пре свега припреме хране. Тако су у првој половини ове године послодавци били суочени с недостатком неколико струка и занимања – шеф кухиње, кувар, рецепционар, посластичар, конобар, шанкер, пекар...

Подаци показују да су послодавци у највише огласа тражили трговце, ИТ стручњаке и кадрове машинске струке, а било је и доста огласа за попуњавање радних места за економску струку и администрацију. Међу пословима који су се најчешће нудили били су они за продавце, комерцијалисте, пословође, референте набавке, телефонске оператере... Било је и доста огласа у којима су се тражили машински инжењери, али и сервисери-механичари, ауто-механичари, машински техничари, бравари. Тражени су ауто-лакирери/фарбари, металуршки техничари, израђивачи алата, металоглодачи, аутолимари, лимари, а на огласе се у просеку пријављивало мање од десет заинтересованих.

Стручни кадрови у области ИТ сектора и даље су веома тражени, а најтраженија занимања су Јава Девелопер, Ц#/Ц++ Девелопер, ЈаваСкрипт Девелопер, ПХП Девелопер и .NET Девелопер. Иако се тај сектор веома брзо развија и објављује се највећи број конкурса, на огласе се пријављује далеко мање кандидата у односу на просечан број пријава по конкурс.

Д. Млађеновић

Шарчевић: Ја сам већи синдикалац од свих просветара

Извор: Н1

Ако се са синдикатима све уреди како треба, најквалитетнији наставници не морају да брину за свој посао, изјавио је за Н1 министар просвете Младен Шарчевић. Казао је и да ученици неће трпети због рационализације мреже школа, већ да ће само поједини директори постати технолошки вишак.

Министар Шарчевић је у Дану уживо ТВ Н1 рекао да је са синдикатима у “одличном савезу” и да воде бригу о људима који остају без посла, пре свега, због малог наталитета. Вишак у просвети се, како каже, у великој мери подудара са бројем наставника који одлазе у пензију.

Одмах после питања да ли ће постати технолошки вишак, просветне раднике највише интересује колика ће им бити плата. Шарчевић је истакао да му је циљ оно што је обећао на почетку мандата – да се уведе систем квалитета рада.

За почетак постоји лакши метод да се разврста ко ради боље, а ко лошије, а то су просветна звања, рекао је Шарчевић и додао да се ради на томе да просветари од јесени улазе у прво звање које, према његовој процени, сигурно може да достигне 20 до 25 одсто људи, који би самим тим ишли у бољи платни разред.

Друга и комплекснија мера квалитета рада просветних радника је исходно знање, односно екстерно оцењивање. Наиме, министар је објаснио да ће се кроз исходе ученика знати да ли је наставник добро радио, тј. узимаће се обзир екстерне оцене са оценама које је ученицима дао професор. Ти резултати могли би да буду видљиви за две године, најавио је министар.

Наставници би на тај начин, легалним путем, временом могли да дођу и до четврте категорије у оквиру своје платне групе, што је плата редовног универзитетског професора, истакао је Шарчевић.

Коментаришући захтеве просветних радника, министар је поновио да се за њихова права “бори као лав” и да је све ово време био “већи синдикалац од свих њих”.

Ученици и наставници неће трпети због рационализације

Говорећи о рационализацији мреже школа, министар је објаснио да она има задатак да одражава потребе стварности. Каже да Београд данас не може да има 11 машинских школа, као у време када је машинска индустрија у главном граду запошљавала 29.000 машинских радника.

“Ако имате у Апатину средњу техничку школу са 700 ђака, и другу техничку школу са 40 ђака, какав је проблем да они пређу у већу школу. Питање је само да ли треба два директора, ја мислим да не треба”, навео је Шарчевић.

Истиче и да рационализација неће погодити наставнике, јер цела одељења са пуним фондом часова формално прелазе под нови кров. На примедбу да ће ученици ипак морати да иду у други објекат, Шарчевић је рекао да је реч о школама које се су удаљене две улице пешке.

С друге стране, како каже, добијају се празне зграде које сада могу да се користе нпр. као предшколске установе како би се надоместио недостатак места у вртићима. Подсетио је и на случај школе на Новом Београду где су се родитељи побунили против спајања са другом школом, иако су им деца ишла у објекат где је 3.000 квадрата било потпуно неискоришћено.

“Седам милиона евра нам треба за изградњу нове школе, а овде треба да плаћамо празан простор”, истакао је министар и додао да је у изради нови софтвер којим ће бити умрежен

сваки квадрат школских објеката, те да ће се мањим адаптацијама у неколико великих градских школа доћи до циља – једносменског рада.

Драстичан пример Београдске пословне школе

Шарчевић је рекао и да Министарство ради на пројекту еЦенус – који ће омогућити потпуни електронски увид у сваког запосленог у просветном систему и његов фонд часова.

“Процена је да минимум 12 одсто цури. Не може неко да ради на 150 места, не може да се пријави да ради на 16 факултета. Биће кажњени тамо где нађу да су проневерили паре. Ако имате лажне запослене, ви сте буџет оштетили”, истакао је министар.

Шарчевић се посебно осврнуо на случај Београдске пословне школе и подсетио да је та високошколска установа имала чак 24 неакредитована истурена одељења, која су радила по кафанама и планинским домовима.

Откад је Министарство ушло у Београдску пословну школу, откривена су потраживања у износу од 850 милиона динара, и ту је, како истиче, реч о “белим парама” које се могу видети кроз рачуноводство, док се токови новца “на црно” још утврђују.

Шарчевић признаје да се о поменутих малверзацијама говори годинама, али додаје да су за конкретне кораке потребни докази. Министарство је ишло на реорганизацију као једини легални модел да уђе у Београдску пословну школу, а сада њено пословање проверавају и Тужилаштво, Државна ревизорска институција и Агенција за борбу против корупције.

Каже и да су за реформе потребне године и да се не може тако лако ићи на аутономију универзитета.

Како ће се убудуће обрачунавати плате у јавном сектору?

Аутор текста: Маја Ђурић

Више пута најављивана, па померана - реформа плата запослених у јавном сектору требало би да почне са применом од првог јануара 2019. године. Сва радна места су "пописана" у каталогу радних места, а уз њих ће ићи платне групе, платни разреди и коефицијенти који су предвиђени за одређено занимање и позицију.

Иако из Владе трвде да ће дуго очекивана реформа увести равнотежу, поручују да нови систем поставља само оквир, а да ће потенцијална повећања плата зависити од стања у буџету. Поједини синдикати су предложеним - незадовољни.

Исти посао се плаћа различито. У тој реченици се огледа актуелно стање у јавној управи и јавним службама у Србији. "То је неодрживо" - упозорење је одавно стигло и из ММФ-а. Нов систем, који се сада уводи, требало би да успостави ред међу зарадама државних службеника, али и запослених у просвети, култури, здравству.

Влада је свако радно место "пописала" у каталог, уз које ће одмах стајати која је платна група и платни разред. Тако се више неће дешавати да - као што је сада случај - службеник на истој позицији у две јавне институције има различиту плату.

Радна места, односно положаји сврставају се у 13 платних група, тако што се радна места на којима се обављају исти или слични послови, сврставају у исту платну групу. Платна група доноси исту основицу за све који се у њој налазе.

Прве четири односе се на радна места која захтевају основну и средњу стручну спрему, 5. и 6. - за вишу, док ће се платне групе од 7. до 11. односити на радна места која захтевају високо образовање, 12 и 13 је за носиоце управљачких позиција.

Разлику у заради ће правити платни разреди унутар сваке групе. Њих има девет, али се у старту користе само прва три. Осталих шест резервисано је за даље напредовање. Ко ће бити у ком платном разреду, зависи од сложености посла, али на даље између осталог и од постигнутих резултата на некој позицији и радног учинка.

Тако је у теорији, али у пракси ће се на то сачекати. Јер, како у ресорном министарству кажу: овом реформом никоме неће директно и одмах бити повећана плата. За почетак ће бити само констатовано ко где у новом систему припада.

Ако се утврди да је, примера ради, референт плаћен мање него што нови систем прописује, неће му аутоматски бити повећана плата, већ ако и када буде пара у буџету. Јасно се већ сада зна да никоме неће бити смањена плата. Чак ни ако се утврди да по платној групи и платном разреду заслужује мање.

"Кровни закон је предвидео је да сви када почне примена од 1.1. задржавају постојећу зараду чак и уколико се по новом систему утврди та зарада требало да буде мања од постојеће зараде. Наша матрица је постављена тако да буде у распону 1:7,5. У том смислу водимо рачуна и о овима који су у прве четири платне групе, али и о онима који су на управљачким местима", каже Зоран Касаловић, државни секретар у Министарству државне управе и локалне самоуправе.

"Неправедно је" - поручују из синдиката просветних радника. Незадовољни су што су се нашли у осмој платној групи, а не у деветој где би им основица плате била у старту већа. У синдикату запослених у здравству и социјалној заштити, ипак, делимично задовољни.

"Кад ми сагледамо коефицијенте који су предложени, види се да су неке специјалности нарочито издвојене, ми синдикати смо били за то да се неки најсложенији послови, поступци операције, морају и значајно више вредновати. Кад кажемо значано више, то вам је код нас - то је 6-7 одсто. Код нас значајно више би требало повећати свима плату за 40 одсто генерално да бисмо дошли на неки просек потрошачке корпе...", каже Радмила Обреновић, заменица председника синдиката запослених у здравству и социјалној заштити.

Реформа је одлагана из године у годину, све од 2016. године. Иако је циљ да се зараде за око 400.000 запослених у јавном сектору уједначе, успех ће искључиво зависити од тога како ће се предложено примењивати.

"Ми често усвајамо законе и онда имамо проблем са имплементацијом. А све зависи од тога. Ови закони јесу на позитивном трагу, значи иду ка увођењу бољег система, али је кључно обезбедити добру имплементацију и гарантовати да ту неће бити неких политичких преговора", рекао је Владимир Михајловић, истраживач центар за европске политике.

Иако су плате у јавним предузећима проблематичне, она су изузета из новог система. Разлог: излазе на тржиште и требало би да нуду профитабилна. А на питање Н1 како ће реформа утицати на плате функционера - из ресорног министарства одговарају: они тренутно нису у фокусу.

Преговори о минималној цени рада СТАРА ПАЗОВА

Преговори државе, синдиката и послодаваца о минималној цени рада за 2019. годину требало би да почну током друге половине августа, односно прве половине септембра о чему ће се разматрати на заседању Социјално економског савета.

Синдикати најављују да је минималну месечну зараду неопходно изједначити са минималном потрошачком корпом која је процењена на нешто више од 36.000 динара што захтева повећање за око 46 посто.

Износ 143 динара по сату добија сваки шести запослени што значи да минималац у Србији прима око 350.000 грађана.

Минимална цена рада прошле године износила је 130 динара, те је увећана за 10 посто, па тако од ове године за 22 радна дана током месеца можете зарадити око 25.000 динара.

И док послодавци верују да треба избећи драстично повећање цене рада по сату, синдикати истичу да је повећање од 6 посто неприхватљиво.